

INTERVENCIÓ DEL PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA A LA XXXIV ASSEMBLEA PARLAMENTÀRIA DE LA FRANCOFONIA COM A NOU MEMBRE OBSERVADOR

Quebec, 5 de juliol de 2008

Molt bon dia a tothom. Deixin-me començar les meves paraules amb l'agraïment profund i solemne de la cambra legislativa catalana, i amb el meu propi com a president del Parlament, per l'acceptació de Catalunya com a membre observador permanent de l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia. És tot un honor i una responsabilitat entrar a formar part d'aquesta organització internacional de respecte a la diversitat cultural i lingüística, en la qual la llengua francesa i els valors universals esdevenen elements de cohesió i actuació multilateral.

Per a Catalunya, nació mil·lenària, i per al seu Parlament, esdevenir membre observador d'aquesta gran xarxa de la francofonia constitueix una oportunitat històrica per aprendre i per a posar en valor les nostres relacions institucionals multilaterals al més alt nivell. I per al poble de Catalunya significa entrar a formar part d'un conjunt de països divers i plural amb qui compartim relacions de veïnatge, amb un passat comú i compartit, amb cultures i llengües molt pròximes i amb relacions socials arrelades en la història que defineixen qui som i perquè som com som.

Els lligams entre Catalunya i França i amb tot l'espai francòfon; la trama de relacions històriques, culturals, lingüístiques, socials i econòmiques entre Catalunya i la francofonia ve de lluny i ha condicionat i condiona de manera inevitable el passat, el present i el futur del país. La Catalunya Nord, avui estat francès, és històricament i culturalment també terra catalana. L'actual departament francès dels Pirineus Orientals és l'exemple de la convivència i la fusió pacífica de la cultura catalana i la cultura francesa. Terra, doncs, d'acollida generosa on personatges del reconeixement internacional d'Henri Matisse, André Derain, Pau Picasso o Georges Braque van desenvolupar la seva rica activitat

artística. Aquestes relacions són, avui en dia, elements que ajuden a comprendre què és Catalunya, la seva llengua i la seva cultura.

La globalització exigeix grans aliances, requereix grans estructures institucionals i socials per a sumar esforços i poder enfocar amb eficàcia els problemes globals, les situacions comunes. Compartim, doncs, interessos i esperances, reptes a què les nostres institucions han de fer front si volem ser útils a totes aquelles persones a les quals representem. És el cas de la immigració de llengua francesa a Catalunya, que representa el 30% del total. Persones procedents del Marroc, Tunísia, Senegal, Camerun i Gàmbia majoritàriament que venen i seguiran venint a casa nostra en busca d'un futur millor. Ells i ells constitueixen essencial part del nostre social i ens plantegen el repte d'acollir-los i integrar-los a Catalunya de manera respectuosa amb els seus orígens i la seva cultura. Això també és part indispensable de la globalització.

Perquè paral·lelament a les grans concentracions de recursos polítics, socials o econòmics, la globalització també necessita el valor de la diferència, demana reconèixer la identitat individual i preservar la coexistència de les múltiples realitats territorials i nacionals. En definitiva, comprendre que el món s'està transformant en una gran xarxa en què tothom està connectat i en la què Catalunya vol estar present, tot aportant la seva manera de ser, la particular mirada del món i la seva principal aportació: la llengua pròpia parlada per més de 10 milions de persones a Europa: el català.

Som un poble treballador, solidari i dinàmic, bressol del parlamentarisme, i històricament hem fet ús del diàleg i el pacte com a mecanisme de resolució de conflictes. Som un poble actiu i decidit, que avui fa una passa valuosa per a establir un marc de relacions estable amb l'espai de la francofonia.

Moltes gràcies.